

คำวินิจฉัยของ นายประเสริฐ นาสกุล ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๖/๒๕๕๕

วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ ตรี และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๗ ฉ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ ตรี และ มาตรา ๓๘ สัตต ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้เสนอคำร้องเป็นหนังสือ ที่ ขธ ๐๒๕๑/๔๓๘๒๑ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานศาลรัฐธรรมนูญ ส่งสำนวนคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๒๒๓๕๔/๒๕๓๘ ระหว่าง บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงไทยธนกิจ จำกัด (มหาชน) โจทก์ นายธนิต ธนทิตย์ กับพวก จำเลย คดีนี้ที่นายจำเลยที่ ๑ ถึง ที่ ๓ และที่ ๕ ถึง ที่ ๘ และที่ ๑๐ ยื่นคำร้องว่า พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ ออกมาขัดต่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เป็นการตัดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนโดยทั่วไป ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ขอให้ศาลส่งข้อโต้แย้งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด ศาลพิเคราะห์แล้ว เห็นว่า กรณีเป็นเรื่องที่อยู่ความโต้แย้งว่า พระราชกำหนดทั้งสามฉบับ ต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว

ข้อเท็จจริงที่ได้จากการพิจารณา

๑. บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงไทยธนกิจ ฯ เป็นโจทก์ ฟ้องนายธนิต ธนทิตย์ ที่ ๑ กับพวก จำเลย ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๒๓๕๔/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ในข้อหาหรือฐานความผิด ผิดสัญญาค้ำประกัน บังคับจำนอง จำนวนทุนทรัพย์ ๒๕๖,๕๑๖,๓๒๘ บาท ๖๓ สดางค์
๒. จำเลยที่ ๕ และที่ ๖/ผู้ร้อง ได้แย้งว่า การที่บริษัท ฯ ร้องขอเข้าสวมสิทธิเป็นโจทก์คดีนี้ แทนบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงไทยธนกิจ ฯ โดยอาศัยสัญญาโอนสิทธิและหนี้สิน เพื่ออนุวัติ

การให้เป็นไปตามโครงการรวมกิจการ ตามพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ ฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ นั้น เห็นว่า พระราชกำหนดทั้งสองฉบับดังกล่าว ตราขึ้นบังคับใช้เป็นกฎหมายที่ตัดรอนสิทธิของบุคคลทั่วไป และขัดแย้งกับกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ ตรี และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ ตรี ซึ่งต่างบัญญัติว่า การโอนสิทธิเรียกร้องในการโอนกิจการนี้ ไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ เป็นการขัดและโต้แย้งสิทธิของบุคคลทั่วไป รวมทั้งผู้ร้องด้วย เพราะเป็นการโอนหนี้อันจะพึงต้องชำระแก่เจ้าหนี้ โดยเฉพาะเจาะจง ถ้าไม่ทำเป็นหนังสือ ย่อมไม่สมบูรณ์ และการโอนหนี้ดังกล่าวจะยกขึ้นต่อสู้ลูกหนี้หรือบุคคลภายนอกได้ ต่อเมื่อได้บอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ หรือลูกหนี้ยินยอม ซึ่งมีบัญญัติไว้โดยแจ้งชัดในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ การที่กฎหมายบัญญัติเช่นนี้ เพื่อคุ้มครองลูกหนี้ และเพื่อความสงบเรียบร้อย เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน

การที่พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ ฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ ทวิ บัญญัติว่า พระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการจำกัดเสรีภาพในเคหสถาน สิทธิในทรัพย์สินของบุคคล และเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพ ซึ่งตราขึ้นโดยอาศัยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ วรรคสอง และบัญญัติมาตรา ๓๘ ตรี และมาตรา ๓๘ สัตต นั้น ผู้ร้องเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ วรรคสอง คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย หากให้รัฐออกกฎหมายตัดรอนสิทธิอันพึงมีพึงได้ของประชาชนทั่วไปไม่ แม้มาตรา ๕๐ วรรคสอง บัญญัติว่า การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่ง จะกระทำมิได้ เว้นแต่อาศัยกฎหมายเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองประชาชนในด้านสาธารณสุข โภค การรักษาทรัพยากรของชาติ การรักษาความมั่นคงของรัฐ และเศรษฐกิจของประเทศ และไม่มีข้อความใดกล่าวถึงนี้ระหว่างบุคคลต่อบุคคล และหรือการดำเนินกิจการค้าระหว่างบุคคลต่อบุคคล รวมตลอดถึงการโอนหนี้หรือเปลี่ยนตัวเจ้าหนี้แต่ประการใด พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ ฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ ตรี และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ ตรี ไม่อาจอาศัยรัฐธรรมนูญตัดรอนสิทธิเสรีภาพของบุคคลทั่วไป และขัดแย้งกับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ ผู้ร้องเห็นว่า การโอนกิจการของธนาคารพาณิชย์ เมื่อได้รับ

ความเห็นชอบการโอนกิจการจากรัฐมนตรีแล้วนั้น การโอนกิจการหาใช้การโอนหนี้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ ไม่ ดังนั้น บทบัญญัติดังกล่าว จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ใช้บังคับมิได้

ผู้ร้องโต้แย้งต่อไปอีกว่า การที่พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๗ ฉ บัญญัติว่า “ในการควบกิจการของบริษัท หรือ โอนกิจการของบริษัทให้แก่สถาบันการเงิน ถ้ามีการฟ้องบังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาล ให้สถาบันการเงินที่ควบกันหรือที่รับโอนกิจการ เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว และอาจนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดงคัดค้านเอกสารที่ยื่นไว้แล้ว ถ้ามักนำพยานที่สืบมาแล้ว และคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ และในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว ก็ให้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษานั้น” ถือเสมือนหนึ่งว่า ให้ผู้สวมสิทธิเข้าเป็นโจทก์มีสิทธิหรือพื้นให้พิจารณาคดีใหม่ เป็นการขัดต่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่ห้ามไว้โดยแจ้งชัด ทำให้ผู้ร้องและบุคคลอื่น ซึ่งเป็นคู่ความเสียเปรียบในการต่อสู้คดี เพราะมิได้ให้สิทธิคู่ความเท่าเทียมกันกับผู้สวมสิทธิเป็นคู่ความแทนโจทก์ในคดีเดิม ถือได้ว่า เป็นบทบัญญัติที่เอื้อประโยชน์ให้แก่ผู้เข้าร่วมสิทธิเป็นคู่ความแทนโจทก์ในคดีเดิมมากเกินไปเกินสิทธิในการสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนโจทก์ในคดีเดิมโดยทั่วไป ขัดต่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เป็นการแทรกแซง และหรือตัดรอนอำนาจของศาลที่จะดำเนินกระบวนการพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และให้ความยุติธรรมแก่คู่ความ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๗ ฉ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ข้อโต้แย้งนี้ยังมีได้มีการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ จึงเป็นเรื่องที่ศาลสมควรจะส่งข้อโต้แย้งดังกล่าวไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดในประเด็นนี้ด้วย

พระราชกำหนดดังกล่าวไม่ระบุว่า เป็นการตราขึ้นโดยประสงค์จะยกเว้นหรืออาศัยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ วรรคสอง หากจะอนุมานว่า พระราชกำหนดดังกล่าวได้ตราขึ้นโดยอาศัยมาตรา ๓๕ วรรคสอง ซึ่งเป็นเรื่องเสรีภาพในเคหสถาน มาตรา ๔๘ ซึ่งเป็นเรื่องการสืบมรดกซึ่งย่อมได้รับความคุ้มครอง สิทธิของบุคคลในการสืบมรดกย่อมตกทอดเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ หรือมาตรา ๕๐ วรรคสอง ซึ่งเป็นเรื่องการมีเสรีภาพในการประกอบอาชีพ และการแข่งขันอย่างเป็นธรรม หรืออ้างว่า ได้ตราขึ้นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ และหรือเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งในวรรคเดียวกันบัญญัติว่า ต้องเพื่อป้องกันการผูกขาด หรือขจัดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขัน ดังนั้น จึงไม่มีอำนาจตัดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชน หรือบุคคลทั่วไป ตามรัฐธรรมนูญ หมวด ๓ สิทธิเสรีภาพของชนชาวไทย

ในการตราพระราชกำหนดทั้งสามฉบับนี้ได้อ้างถึงเหตุจำเป็น เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชน โดยเฉพาะการตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มีเหตุผลว่า ยังขาดมาตรการส่งเสริม สนับสนุนให้สถาบันการเงินดำเนินการควบกิจการ หรือโอนกิจการ ประกอบกับการควบกิจการหรือโอนกิจการบางกรณี จำเป็นต้องกระทำโดยเร่งด่วน เพื่อฟื้นฟูฐานะและสร้างความมั่นคงแก่ระบบสถาบันการเงิน ถือได้ว่า เป็นการเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศชาติ แต่การบัญญัติก้าวล่วงไปถึงการยกเว้น การบอกกล่าวการโอนหนี้ ให้แก่ลูกหนี้ และกำหนดให้ผู้รับโอนกิจการนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดง คัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ตามค้ำพยานที่สืบมาแล้ว และคัดค้านพยานหลักฐานที่สืบไปแล้วได้ ทำให้เกิดความเสียเปรียบในการต่อสู้คดี และสับสนในหนี้สินที่ตนเองเป็นหนี้อยู่ ขณะถูกฟ้องร้องต้องจำนนต่อพยานหลักฐานใหม่ที่ผู้รับโอนกิจการ และหรือรับโอนหนี้ ได้กระทำขึ้นในภายหลังฟ้องคดีแล้ว บทบัญญัติดังกล่าวมิได้ตราขึ้นเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของรัฐ และเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนดังเหตุผลข้างต้น แต่เป็นผลร้ายแก่ประชาชน และบุคคลทั่วไป เป็นไปเพื่อประโยชน์แก่สถาบันการเงินเพียงไม่กี่แห่ง หาใช่เป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ และความมั่นคงทางเศรษฐกิจดังกล่าวอ้าง ซึ่งขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หมวด ๓ กรณีต้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๖๔ โดยแจ้งชัด สมควรที่ศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาวินิจฉัย เพื่อระงับความวุ่นวายทางเศรษฐกิจ

๓. โจทก์/ผู้คัดค้าน คัดค้านคำร้องของผู้ร้องด้วยเหตุผลต่อไปนี้

๓.๑ การออกพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ ฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ มีหมายเหตุว่า การควบกิจการหรือโอนกิจการบางกรณีจำเป็นต้องกระทำโดยเร่งด่วน เพื่อฟื้นฟูฐานะและสร้างความมั่นคงแก่ระบบสถาบันการเงิน และคุ้มครองประโยชน์ของประชาชน ... ธุรกิจการเงินในปัจจุบันอยู่ในภาวะซบเซา จำต้องแก้ไขโดยเร็ว เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้ ... เพื่อให้เกิดความมั่นคง และเข้มแข็ง จำเป็นต้องให้ธนาคารพาณิชย์สามารถควบกิจการเข้าด้วยกัน หรือควบกิจการเข้ากับสถาบันการเงินอื่น หรือโอนกิจการระหว่างกัน หรือกับสถาบันการเงินอื่นได้ จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วน อันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

๓.๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีประกาศกระทรวงการคลังให้โอนสินทรัพย์ และหนี้สินทั้งหมดของบริษัทเงินทุนสิบสองบริษัทให้บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงไทยชนกิจ ๑ โจทก์เดิม และให้โอนสินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงไทยชนกิจ ๑ โจทก์เดิม ให้โจทก์ เมื่อมีประกาศกระทรวงการคลังดังกล่าวแล้ว บริษัทเงินทุนทั้งสิบสองบริษัททำหนังสือโอนสินทรัพย์และหนี้สินให้กับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงไทยชนกิจ ๑ โจทก์เดิม และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงไทยชนกิจ ๑ โจทก์เดิม ทำหนังสือโอนสินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดให้กับผู้คัดค้าน ต่อมาผู้คัดค้านเข้าสวมสิทธิเข้าเป็นคู่ความแทนบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงไทยชนกิจ จำกัด โจทก์เดิม ผู้คัดค้านชี้แจงว่า เมื่อรัฐบาลออกพระราชกำหนดทั้งสามฉบับ และกระทรวงการคลังออกประกาศกระทรวงการคลัง เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ แล้ว บริษัทที่ถูกทางราชการเข้าแทรกแซงทั้งหมด ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชกำหนด และประกาศกระทรวงการคลัง โดยโอนกิจการ หรือ อื่นๆหนึ่ง หมายถึงการโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินและทรัพย์สินทั้งหมดของบริษัทนั้นมายังผู้คัดค้าน (ซึ่งขณะนั้นผู้คัดค้านใช้ชื่อว่า ธนาคารสหธนาคาร จำกัด (มหาชน)) เมื่อโอนสินทรัพย์และหนี้สินมายังผู้คัดค้านด้วยการโอนสิทธิเรียกร้องแล้ว เจ้าหนี้และลูกหนี้ทั้งหมดของสถาบันการเงินดังกล่าว และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงไทยชนกิจ ๑ โจทก์เดิม ย่อมโอนมาเป็นเจ้าหนี้และลูกหนี้ของผู้คัดค้าน โดยอาศัยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติทั้งสามฉบับ และหนังสือสัญญาโอนสินทรัพย์ และหนี้สินที่กล่าวมาแล้ว

๓.๓ ผู้คัดค้านเห็นว่า การโอนสิทธิเรียกร้องตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ ที่บัญญัติให้ผู้โอน (โจทก์เดิม) และผู้รับโอน (โจทก์) ต้องทำเป็นหนังสือ มิฉะนั้น ไม่สมบูรณ์ และถ้าจะยกต่อสู้ลูกหนี้หรือบุคคลภายนอกได้ เมื่อบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ หรือ ลูกหนี้ได้ยินยอมด้วยในการโอนนั้น กรณีการโอนสิทธิเรียกร้องหรือโอนหนี้ที่โจทก์ได้รับโอนมานี้ ผู้คัดค้านและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงไทยชนกิจ ๑ (โจทก์เดิม) ได้โอนสิทธิเรียกร้องในสินทรัพย์ และหนี้สินเป็นหนังสือแล้ว ในกรณีที่ผู้โอนและผู้รับโอนสิทธิเรียกร้อง เมื่อทำเป็นหนังสือแล้ว ถ้าไม่บอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้หรือบุคคลภายนอก ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ บัญญัติว่า จะยกขึ้นต่อสู้ลูกหนี้หรือบุคคลภายนอกไม่ได้ ย่อมมีความหมายว่า หากลูกหนี้ชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้เดิมเพราะไม่ทราบว่า หนี้รายนี้ได้โอนไปยังเจ้าหนี้ใหม่แล้ว ถือว่า หนี้ระงับไปเท่าที่ลูกหนี้ ชำระให้ไป เจ้าหนี้ใหม่ (ผู้รับโอน) จะเรียกให้ลูกหนี้นั้นชำระหนี้ซ้ำอีกโดยอ้างว่า หนี้รายนี้รับโอนมาแล้ว ไม่ได้ การที่เจ้าหนี้ไม่แจ้งหรือบอกกล่าวลูกหนี้ก่อน ไม่ทำให้การโอนสิทธิเรียกร้องระหว่างผู้โอน (เจ้าหนี้เดิม) กับผู้รับโอน (เจ้าหนี้ใหม่) ที่ได้ทำเป็นหนังสือแล้วเสื่อมเสียไป มาตรา ๓๐๖ จึงมิใช่ข้อยกกฎหมาย อันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชนตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้าง

นอกจากนี้ การที่พระราชกำหนดทั้งสองฉบับ คือ มาตรา ๓๘ ตี วรรคสอง และมาตรา ๖๗ ตี วรรคสอง ให้สิทธิแก่ลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ผู้รับโอนได้โดยบัญญัติหลักว่า การโอนกิจการที่ไม่ต้องบอกกล่าวการโอนนี้ ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๘ วรรคสอง เห็นได้ว่า พระราชกำหนด ฯ นี้ออกมาเพื่อแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินของประเทศให้มีความเข้มแข็งมั่นคง เพื่อความสะดวกรวดเร็ว จึงไม่ต้องบอกกล่าวลูกหนี้ แต่ไม่ตัดสิทธิเสรีภาพลูกหนี้ ลูกหนี้มีข้อต่อสู้เจ้าหน้าที่ผู้โอนอย่างไร ย่อมต่อสู้เจ้าหน้าที่ผู้รับโอนได้อย่างนั้น

การที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ ฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ ทวิ ตรารับโดยอาศัยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ วรรคสอง เป็นบทบัญญัติคุ้มครองเสรีภาพของปวงชนชาวไทยนั้น ผู้คัดค้านเห็นพ้องด้วย แต่มาตรา ๓๕ วรรคสอง บัญญัติยกเว้นว่า “เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย” มาตรา ๔๘ บัญญัติยกเว้นว่า “ย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ” และมาตรา ๕๐ วรรคสอง บัญญัติยกเว้นว่า “เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศ” ดังนั้น ทั้งสามมาตรานี้มิใช่บทบัญญัติบังคับโดยเด็ดขาด เพราะรัฐธรรมนูญเปิดช่องให้ออกกฎหมายตามมาบังคับใช้ภายหลังได้

อย่างไรก็ดี ผู้คัดค้านเห็นว่า พระราชกำหนดทั้งสามฉบับบัญญัติเน้นถึงการแก้ไขปัญหาของสถาบันการเงินให้เกิดความมั่นคงแก่ระบบสถาบันการเงิน โดยให้โอนกิจการของสถาบันการเงิน หากสินทรัพย์ที่โอนมีการฟ้องร้องอยู่ในศาลแล้ว ก็ให้เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนโจทก์ในคดีที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลได้ ทั้งไม่ทำให้ลูกหนี้ของสถาบันการเงินได้รับความเสียหาย หรือเอาเปรียบลูกหนี้แต่อย่างใด นั้น ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ เพราะเดิมจำเลยทั้งสิบเอ็ดคน มีภาระหนี้สินอยู่กับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงไทยธนกิจ ฯ (โจทก์เดิม) เมื่อมีการโอนสินทรัพย์ และหนี้สินดังกล่าวให้ผู้คัดค้าน ผู้ร้องทั้งสิบเอ็ดคน คงมีภาระหนี้อยู่ตามเดิม เพียงแต่เปลี่ยนตัวบุคคลที่เป็นเจ้าหนี้เท่านั้น ไม่เป็นการเพิ่มภาระหนี้ให้ผู้ร้องทั้งสิบเอ็ดคน และกรณีนี้ผู้คัดค้านบอกกล่าวเป็นหนังสือให้ผู้ร้องทราบ โดยทำเป็นคำร้อง ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๒ เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนโจทก์ ซึ่งผู้ร้องได้รับสำเนาคำร้องดังกล่าวแล้ว

๓.๔ ผู้คัดค้านชี้แจงต่อไปว่า ผู้ร้องมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนหลายประการ คือ (๑) การโอนกิจการมิใช่การโอนหนี้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ ซึ่งเป็นความเข้าใจไม่ถูกต้องของผู้คัดค้าน เพราะการโอนกิจการตามพระราชกำหนดดังกล่าว หมายความว่ารวมถึงการโอนทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทด้วย (๒) การนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดง คัดค้านเอกสารที่ยื่นไว้แล้ว

ถามค้านพยานที่สืบมาแล้ว และคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ เป็นการขัดต่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยแจ้งชัด และแทรกแซงหรือตัดรอนอำนาจศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งนั้น ผู้คัดค้านชี้แจงว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เช่น มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙ มาตรา ๑๑๗ และมาตรา ๑๑๘ มีใช้บทบัญญัติห้ามเด็ดขาดว่า เมื่อสืบพยานหลักฐานใดๆ แล้ว หรือพ้นเวลาที่จะสืบพยานหลักฐานแล้วจะนำพยานหลักฐานใดๆ มาสืบอีกไม่ได้ ศาลอาจใช้ดุลพินิจอนุญาตให้นำพยานมาสืบ หรือรับฟังพยานหลักฐานได้ เพราะมาตรา ๘๘ วรรคสาม บัญญัติว่า “... ถ้าคู่ความฝ่ายใด ซึ่งได้ยื่นบัญชีระบุพยานไว้แล้วมีเหตุอันสมควรแสดงได้ว่า ตนไม่สามารถทราบได้ว่า ต้องนำพยานหลักฐานบางอย่างมาสืบเพื่อประโยชน์ของตน หรือไม่ทราบว่า พยานหลักฐานบางอย่าง ได้มีอยู่ หรือมีเหตุอันสมควรอื่นใด...” มาตรา ๘๙ วรรคสาม บัญญัติว่า “...เมื่อเวลาพยานเบิกความนั้น ตนไม่รู้ หรือไม่มีเหตุอันควรรู้ถึงข้อความดังกล่าวมาแล้ว หรือถ้าศาลเห็นว่า เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จำเป็นต้องสืบพยานเช่นว่านี้ ศาลจะยอมรับฟังคำพยานเช่นว่านี้ก็ได้...” มาตรา ๑๑๗ วรรคสี่ บัญญัติว่า “...ห้ามมิให้คู่ความฝ่ายใดซักถามพยานอีก เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาล...” และมาตรา ๑๑๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ไม่ว่าเวลาใดๆ ในระหว่างที่พยานเบิกความ หรือภายหลังที่พยานได้เบิกความแล้ว แต่ก่อนมีคำพิพากษา ให้ศาลมีอำนาจที่จะถามพยานด้วยคำถามใดๆ ...” บทบัญญัติเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า ถ้าคู่ความฝ่ายใดไม่มีเหตุอันควรรู้ว่า มีพยานหลักฐานอยู่ หรือมีเหตุอื่นใด คู่ความฝ่ายนั้นอาจขออนุญาตศาล นำพยานหลักฐานนั้นมาสืบแสดงต่อศาลได้ หรือศาลมีอำนาจเรียกพยานหลักฐานมาสืบได้ ฉะนั้น พระราชกำหนดทั้งสองฉบับ มาตรา ๓๘ สัตต และมาตรา ๖๗ ฉ ที่ให้ผู้สวมสิทธินำพยานหลักฐานใหม่มาแสดง คัดค้านพยานเอกสารที่ยื่นไว้ ถามค้านพยานที่สืบมาแล้ว คัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ จึงมีใช้บทบัญญัติที่ตัดทอนหรือแทรกแซงอำนาจศาลตามที่ผู้ร้องอ้าง และไม่ขัดแย้งต่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งแต่อย่างใด (๓) การที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ ว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่นั้น ต้องพิจารณารัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ก่อน หากเข้ากรณีมาตรา ๖ แล้ว จึงส่งไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยต่อไป เพราะมาตรา ๖ บัญญัติว่า “รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้” การที่ผู้คัดค้านเสนอเหตุต่างๆ ว่า พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ ฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ และ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑

LIRI

ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งๆ ที่ไม่มีข้อความใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระราชกำหนดระบุว่า ได้ออกโดยอาศัยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๔๘ และ มาตรา ๕๐ วรรคสอง เมื่อพระราชกำหนดดังกล่าวออกโดยอาศัยรัฐธรรมนูญแล้ว จะออกโดยขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้อย่างไร ส่วนการให้สถาบันการเงินที่รับโอนกิจการโดยไม่ต้องบอกกล่าวไปยังลูกหนี้ หรือนุคคลภายนอกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖ นั้น ลูกหนี้ยังสามารถยกข้อต่อสู้ผู้รับโอนได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๘ และ (๔) ผู้ร้องมีเจตนาประวิงคดีให้ล่าช้า ทั้งๆ ที่พระราชกำหนดทั้งสามฉบับนี้ตราขึ้นมาเพื่อแก้ไขวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ รักษาความมั่นคงเข้มแข็งให้สถาบันการเงิน เป็นตัวอย่างแนวทางการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของรัฐบาลทั้งระบบ และให้เกิดความมั่นใจแก่ประชาชนทั้งภายในประเทศและนอกประเทศ มีความสำคัญอย่างยิ่งยวด ไม่มีเหตุใดๆ ที่รัฐบาลจะตราพระราชกำหนดดังกล่าวให้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

โดยที่พยานหลักฐานที่ศาลรัฐธรรมนูญได้รับมีเพียงพอที่จะวินิจฉัยคำร้องนี้ได้แล้ว ไม่จำเป็นต้องแสวงหาพยานหลักฐานจากที่อื่นได้อีก

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๒๖๔

๒. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (มาตรา ๓ ทวิ มาตรา ๖๗ ตี และมาตรา ๖๗ ฉ)

๓. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (มาตรา ๓ ทวิ มาตรา ๓๘ ตี และมาตรา ๓๘ สัตต)

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัย

๑. ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคำร้องนี้ หรือไม่

๒. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ (มาตรา ๖๗ ตี) และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๓ ทวิ และมาตรา ๖๗ ฉ) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

๓. พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ (มาตรา ๓ ทวิ มาตรา ๓๘ ตี และมาตรา ๓๘ สัตต) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

คำวินิจฉัย

ปัญหาแรก เนื่องจากศาลแพ่งกรุงเทพใต้เสนอคำร้องนี้ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยได้

ปัญหาที่สอง พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ ตี วรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การโอนกิจการของบริษัททั้งหมด หรือ บางส่วนที่สำคัญให้แก่สถาบันการเงินอื่น ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี” วรคสอง บัญญัติว่า “เมื่อได้รับความเห็นชอบการโอนกิจการจากรัฐมนตรีแล้ว ให้ดำเนินการโอนกิจการได้ โดยการโอนสิทธิ เรียกร้องในการโอนกิจการนี้ไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๘ วรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์” ส่วนพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบ ธุรกิจเงินทุน ฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๗ ฉ บัญญัติว่า “ในการควบกิจการของบริษัท หรือโอนกิจการของบริษัทให้แก่สถาบันการเงิน ถ้ามีการฟ้องบังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาล ให้สถาบันการเงินที่ควบกันหรือที่รับโอนกิจการเข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว และอาจนำ พยานหลักฐานใหม่มาแสดงคัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ถามค้านพยานที่สืบมาแล้ว และคัดค้าน พยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ และในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว ก็ให้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้น” ซึ่งผู้ร้องเห็นว่า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรคสอง มาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๐ วรคสอง นั้น เห็นว่า

มาตรา ๖๗ ตี การโอนกิจการของบริษัททั้งหมดหรือบางส่วนที่สำคัญให้แก่สถาบันการเงิน อื่นนี้ เป็นการโอนกิจการโดยมีเงื่อนไขว่า ต้อง (๑) เป็นการโอนให้แก่สถาบันการเงิน (๒) ได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี และ (๓) ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๘ วรคสอง ลูกหนี้ไม่เสียสิทธิในการต่อสู้คดี

มาตรา ๖๗ ฉ เป็นการให้สถาบันการเงินที่ควบหรือรับโอนกิจการเข้าสวมสิทธิของบริษัทเดิม รวมทั้งอาจนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดง และเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้นได้

ในการตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ฯ ทั้งสอง ครั้งนี้มีเหตุผลว่า พระราชบัญญัติ ฯ ยังขาดมาตรการส่งเสริม สนับสนุน ให้สถาบันการเงินดำเนินการ ควบกิจการหรือโอนกิจการ ประกอบกับการควบกิจการหรือการโอนกิจการบางกรณี จำเป็นต้องกระทำ โดยรีบด่วน เพื่อฟื้นฟูฐานะและสร้างความมั่นคงแก่ระบบสถาบันการเงินและคุ้มครองประโยชน์ของ ประชาชน สมควรกำหนดมาตรการเพิ่มเติมเพื่อสนองความจำเป็นดังกล่าว และโดยที่ธุรกิจการเงิน

ในปัจจุบันอยู่ในภาวะชบเซา จำต้องแก้ไขโดยเร็ว เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นโดยรีบด่วน ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งเป็นการจำกัดสิทธิที่อาจกระทำได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๐ วรรคสอง และได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง ประกอบกับมาตรา ๓๓๕ (๑) ไว้ในพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ แล้ว อีกทั้งมาตรา ๖๗ ตี และมาตรา ๖๗ ฉ นี้ ไม่มีข้อความใดที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ปัญหาที่สาม พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ ฯ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ ตี วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การโอนกิจการของธนาคารพาณิชย์ทั้งหมดหรือบางส่วนที่สำคัญให้แก่ธนาคารพาณิชย์อื่น หรือสถาบันการเงินต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี” และวรรคสอง บัญญัติว่า “เมื่อได้รับความเห็นชอบการโอนกิจการจากรัฐมนตรีแล้ว ให้ดำเนินการโอนกิจการได้ ทั้งนี้ การโอนสิทธิเรียกร้องในการโอนกิจการนี้ไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์” ส่วนมาตรา ๓๘ สัตต บัญญัติว่า “ในการควบกิจการของธนาคารพาณิชย์เข้าด้วยกัน หรือควบกิจการเข้ากับสถาบันการเงิน หรือโอนกิจการของธนาคารพาณิชย์ให้แก่ธนาคารพาณิชย์อื่นหรือสถาบันการเงิน ถ้ามีการฟ้องบังคับสิทธิเรียกร้องเป็นคดีอยู่ในศาล ให้ธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินที่ควบกันหรือที่รับโอนกิจการ แล้วแต่กรณี เข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว และอาจนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดงคัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ถ้ามำพยานที่สืบมาแล้ว และคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ และในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว ก็ให้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้น” ซึ่งผู้ร้องเห็นว่า สองมาตรานี้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๔๘ และ ๕๐ วรรคสอง นั้น เห็นว่า

มาตรา ๓๘ ตี การโอนกิจการของธนาคารพาณิชย์ทั้งหมดหรือบางส่วนที่สำคัญให้แก่ธนาคารพาณิชย์อื่น หรือสถาบันการเงินนี้เป็นการโอนกิจการโดยมีเงื่อนไขว่า ต้อง (๑) เป็นการโอนให้แก่ธนาคารพาณิชย์อื่น หรือสถาบันการเงิน (๒) ได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี และ (๓) ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๘ วรรคสอง ลูกหนี้ไม่เสียสิทธิในการต่อสู้คดี

มาตรา ๓๘ สัตต เป็นการให้สถาบันการเงินที่ควบหรือที่รับโอนกิจการเข้าสวามิภักดิ์ของบริษัทเดิม รวมทั้งอาจนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดง และเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้นได้

การที่พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเฉพาะ ซึ่งมีเหตุผลในการตราเห็นว่า โดยที่การแก้ไขปัญหายุ่งยากเกี่ยวกับฐานะหรือการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ เพื่อให้เกิดความมั่นคงและเข้มแข็ง จำเป็นต้องให้ธนาคารพาณิชย์สามารถควบกิจการเข้าด้วยกัน หรือควบกิจการเข้ากับสถาบันการเงินอื่น หรือโอนกิจการระหว่างกัน หรือกับสถาบันการเงินอื่นได้ จำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วน อันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งเป็นการจำกัดสิทธิที่อาจกระทำได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ วรรคสอง และได้ระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง ประกอบกับมาตรา ๓๓๕ (๑) ไว้ในพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ ฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ แล้ว อีกทั้งมาตรา ๓๘ ตริ และมาตรา ๓๘ สัตต นี้ ไม่มีข้อความใดที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

โดยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ ตริ และ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖๗ ฉ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๘ ตริ และมาตรา ๓๘ สัตต ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ วรรคสอง มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ วรรคสอง

นายประเสริฐ นาสกุล

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

